

Tak ať jedí koláče, verze Fiala. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 12. prosince 2023

ČR: Na Den lidských práv Petr Fiala, dle mezinárodního srovnání nejvíce neoblíbený premiér své země jen s 16 procenty důvěry a s ekonomikou, která se propadá ze všech členských států unie nejúspěšněji, vysvětlil, že není důvod pro blbou náladu. Musíme se upnout k naději, že to utrpení má smysl a dovede nás do lepších časů. A má pravdu, soudruh předseda.

Pivo zdraží. Od prvního ledna. Už teď u nás v hospodě stojí 50 korun jeden točený půllitr. V létě mě navštívil z předaleké Prahy náš redakční kolega Jiří Kačur. Vyzazili jsme na pivo. V osm zavíračka, taková ta kdysi běžná česká realita, kdy se v sobotu v hospodě probralo všechno, od zlámaných nohou sousedů až po ekonomickou situaci Ekvádoru, je pryč. Pomohly tomu covidové restriktce z pera Andreje Babiše (ty konflikty před hospodami, když chtěl jít na pivo neočkovaný... to byla tak absurdní doba, doba, kdy stát dělal ze všech bachaře a zároveň psance), doráží to Fialovo zdražení. Ale co, jak praví legenda – kdo českému národu zdraží pivo, ten padne.

I když nevím, on je ten český národ už tak trochu zmcdonaldizovaný. Včera jsem byl v krámě. Normálním, vesnickém, malém. Paní u pultu tam měla na hlavě sobí parůžky, které se prodávají na každé tržnici. A nevadilo jí to, naopak, z té její slovanské kušny lezla slova o šťastných svátcích, když mi krájela pod dohledem kultury Santa Clause ten nejlevnější gothaj. Však on se Werich ještě za bolševika děsil toho, že pokud se naše země dostane na svobodu pod vliv Západu, naše kultura nepřežije. No, nepřežila. Už je pryč. Hospody zmizely, hospodská kultura s nimi. Lidé už nejsou hrabalovsky nežně barbarští, ale takoví, jak bych to..., konzumně apatičtí a ověšení sobími parůžky. To haškovské, které přecházelo do hrabalovského, je pryč.

Včera jsem se, poněkolkáté, dočetl, že potravinové banky už navštěvuje i takzvaná nižší střední třída. Pro Novinky o tom pohovořila Alena Zieglerová z Institutu pro sociální inkluzi. Denně chodím na stránky ČEZu, otvírám on-line aplikaci a čekám, kdy mi tu elektřinu o fialovské (desítky) jednotek procenta konečně zdraží. Psali, že by to mělo být do desátého, pořád nic. CNN Prima News přinesla reportáž z nějaké vesnice, kde si důchodce – kutil nechal po zdražení elektřiny o fialovské (desítky) jednotek procent odpojit elektroměr a vybudoval si doma divoký systém stojící na autobaterii, solárním panelu a naftovém generátoru. Těším se na stejné úvahy u sebe doma. Ač, tady praktické zavedení příliš nehrozí, do kutila mám, já vůl, daleko. Platby za nákupy se zvedly přinejmenším o polovinu. Tak kupujeme méně, méně kvalitní, nejlevnější. Normální věc, udělat z lidí krysy honící se za slevami. Dělá to tak polovina republiky a obchodníci si to užívají. Mobilní data nejdražší v Evropě (stejně, jako nám minulá vláda doporučovala, ať se za levnými mobilními daty odstěhujeme do Polska, doporučuje současná vláda, ať do Polska jezdíme na nákupy, člověk si nevybere). Ve výhledu zlikvidování naší energetiky bez náhrady a závislost na sousedních státech, tedy další zdražení. Blížící se uzákonění konce demokracie s korespondenčními volbami. Na počet obyvatel největší vývoz peněz ze země v dividendách. Zdravotnictví upadá, školství je na levačku, zubaři nejsou a nebudou... a když jsou, tak k nezaplacení. Nejdražší bydlení. Rakušanovy snahy o zavedení cenzury. Klesající reálná mzda. Navíc Centrála proti orgnizovanému zločinu začala stíhat babičky, co pečou cukroví a chtěly by ho za levno prodat. No, no, já vím, že to není Centrála proti organizovanému zločinu, ale rozhodně to tak vypadalo. To je tak, když nemůžou na velké, tak vyrazí dupat alespoň po malých. Kdybychom měli v kleci jednoho roztomilého národního křečka, právě by zápolil se smrtí a chystal by se jeho funus v kravici od bot. V národní krabici, hezky na Olšanech.

Ono z těch lidí to vyšší, to lidské, takovým způsobem vypráskáme. Krysy v honbě za potravou, za přežitím. Ježišmarjá, to je dekadentní doba. Nestojím o to, aby mě stát zachraňoval, to prrrr, naopak bych byl moc rád, kdyby mě přestal tak odírat. Aby ve vedení seděli zodpovědní hospodáři, kteří budou hospodařit se státním šetrně a ve prospěch lidí.

Ale Petr Fiala nechápe, máme se uspokojovat nadějí, že později bude lépe, že to má smysl. Vytáhl si jako rukojmí z historie i citát Václava Havla, který řekl: „Naděje není přesvědčení, že něco dopadne dobře, nýbrž jistota, že něco má smysl.“ A to řekl, a Fiala to i použil, v době blbé nálady. Nedodal, že jsme na tom ještě daleko hůř než před více než dvaceti lety, kdy Havel blbou náladu nazval. Papírově jsme sice bohatí, ale velkou část toho bohatství představují firmy a společnosti, které si své zisky ve formě dividend odtáhnou mimo naši zemi.

Tam, kde z bohatnutí země nemají nic její obyvatelé, tam jde mluvit jen o úpadku. To není blbá nálada, to už hraničí s depresí. Naděje totiž může nastat v okamžiku, kdy uvidíme, že se věci budou zlepšovat. Ale to ve výhledu nemáme. To jde vidět i na chování vlády, když obchodní řetězce od prvního ledna zdraží potraviny. Ta bezmoc a neschopnost z nich teče jako z hasičské hadice při požáru Národního divadla. Ze samotné vlády číší beznaděj, jak tedy může garantovat naději.

Ale já tuším, proč se máme mít špatně. Cílem je dohnat republiku k přijetí eura. A proto se musí se vši zuřivostí umenšovat státní dluh, abychom prošli sítím do eurozóny. A pro zmenšení dluhu, který je v Evropě i přes překotný růst jeden z nejnižších, musíme lidem neúměrně zdražit život. Když, já to řeknu na rovinu, euro jsou tak ošklivé peníze. A kdyby jen to.

Je to už 26 let od chvíle, kdy ve svém známém projevu prezident Václav Havel označil atmosféru ve společnosti jako „blbou náladu“.

Leckde čtu, že zase máme „blbou náladu“. Myslím ale, že je přesnější si přiznat, že s mírnými přestávkami tady tento pocit přetrvává už pěkně...

— Petr Fiala (@P_Fiala) December 10, 2023

Zdroje: Novinky, iDnes, CNN Prima News

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)